

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (kibővített hetedik tanács)

2011. szeptember 6.*

A T-18/10. sz. ügyben,

az **Inuit Tapiriit Kanatami** (székhelye: Ottawa [Kanada]),

a **Nattivak Hunters and Trappers Association** (székhelye: Qikiqtarjuaq [Kanada]),

a **Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association** (székhelye: Pangnirtung [Kanada]),

Jaypootie Moesiesie (lakóhelye: Qikiqtarjuaq),

Allen Kooneeliusie (lakóhelye: Qikiqtarjuaq),

Toomasie Newkingnak (lakóhelye: Qikiqtarjuaq),

* Az eljárás nyelve: angol.

David Kuptana (lakóhelye: Ulukhaktok [Kanada]),

Karliin Aariak (lakóhelye: Iqaluit [Kanada]),

Efstathios Andreas Agathos (lakóhelye: Athén [Görögország]),

a **Canadian Seal Marketing Group** (székhelye: Québec [Kanada]),

a **Ta Ma Su Seal Products, Inc.** (székhelye: Cap-aux-Meules [Kanada]),

a **Fur Institute of Canada** (székhelye: Ottawa),

a **NuTan Furs, Inc.** (székhelye: Catalina [Kanada]),

a **GC Rieber Skinn AS** (székhelye: Bergen [Norvégia]),

az **Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC)** (székhelye: Nuuk, Grönland [Dánia]),

Johannes Egede (lakóhelye: Nuuk),

a **Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)** (székhelye: Nuuk)

(képviselik kezdetben: J. Bouckaert, M. van der Woude és H. Viaene, később:
J. Bouckaert és H. Viaene ügyvédek)

felpereseknek,

az **Európai Parlament** (képviselik: I. Anagnostopoulou és L. Visaggio, meghatalmazotti
minőségben)

és

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Moore és K. Michoel, meghatalmazotti
minőségben)

alperesek ellen,

támogatják:

a **Holland Királyság** (képviselik: C. Wissels, Y. de Vries, J. Langer és M. Noort, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: É. White, P. Oliver és J.-B. Laignelot, később: É. White, P. Oliver és K. Mifsud-Bonnici, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

a fókatermékek kereskedelméről szóló, 2009. szeptember 16-i 1007/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 286., 36. o.) megsemmisítése iránti keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács),

tagjai: A. Dittrich elnök, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek (előadó) és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

Tényállás, eljárás és a felek kérelmei

- 1 2009. szeptember 16-án az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta a fókatermékek kereskedelméről szóló, 2009. szeptember 16-i 1007/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL L 286., 36. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet), amely 1. cikkének értelmében harmonizált szabályokat állapít meg a fókatermékek forgalomba hozatalára.
- 2 A Törvényszék Hivatalához 2010. január 11-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek, az Inuit Tapiriit Kanatami, a Nattivak Hunters and Trappers Association, a Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, A. Kooneeliusie, T. Newkingnak, D. Kuptana, K. Aariak, E. A. Agathos, a Canadian Seal Marketing Group, a Ta Ma Su Seal Products, Inc., a Fur Institute of Canada, a NuTan Furs, Inc., a GC Rieber Skinn AS, az Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), J. Egede és a Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) megindították a megtámadott rendelet megsemmisítése iránti jelen keresetet.
- 3 A Törvényszék Hivatalához 2010. február 11-én benyújtott külön beadványukban a felperesek ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel éltek, amelyben azt kérték, hogy a Törvényszék elnöke rendelje el a megtámadott rendelet végrehajtásának felfüggesztését.
- 4 A Parlament és a Tanács a megjelölt határidőn belül előterjesztették az ezen ideiglenes intézkedés iránti kérelemre vonatkozó észrevételeiket.

- 5 A Törvényszék elnöke a T-18/10. R. sz., Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ügyben 2010. április 30-án hozott végzésével (az EBHT-ban nem tették közzé) elutasította az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet.

- 6 A Törvényszék Hivatalához 2010. május 20-án, illetve 21-én benyújtott külön beadványaikban a Parlament és a Tanács a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a szerinti elfogadhatatlansági kifogásokat emelt.

- 7 A Törvényszék Hivatalához 2010. május 31-én, illetve 21-én benyújtott beadványaikban a Holland Királyság és az Európai Bizottság kérte, hogy a jelen ügybe a Parlament és a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.

- 8 A Törvényszék Hivatalához 2010. június 8-án benyújtott külön beadványában a Tanács kérelemmel élt az iránt, hogy a keresetlevél A 7 mellékletét, amelyet a Tanács jogi szolgálatának 2009. február 18-i, a főkatarmékek kereskedelméről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Európai Közösségek Bizottsága által benyújtott tervezetére (COM (2008) 469 végleges, 2008. július 23.) vonatkozó véleménye alkot, távolítsák el az iratanyagból, a vonatkozó véleménynek a keresetlevél 46. pontjában szereplő idézetével együtt.

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2010. július 2-án benyújtott beadványában a Parlament előterjesztette az iratanyagból való eltávolítás iránti tanácsi kérelemre vonatkozó észrevételeit.

- 10 2010. július 6-i végzésével a Törvényszék ötödik tanácsának elnöke megengedte, hogy a Holland Királyság és a Bizottság beavatkozzon.

- 11 2010. július 13-án a felperesek előterjesztették a Parlament és a Tanács elfogadhatatlansági kifogásaira vonatkozó észrevételeiket.

- 12 2010. augusztus 19-én, illetve 20-án a Holland Királyság és a Bizottság benyújtották az elfogadhatatlansági kifogásokra korlátozott beavatkozási beadványaikat.

- 13 A felperesek – egyikük kivételével – az EUMSZ 278. cikk és az EUMSZ 279. cikk, valamint az eljárási szabályzat 109. cikke alapján 2010. július 28-án új, ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtottak be a Törvényszék Hivatalához, amelyben kérték, hogy a Törvényszék elnöke rendelje el a megtámadott rendelet végrehajtásának felfüggesztését a Törvényszéknek az ugyanezen rendelettel szemben benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyában való döntéshozataláig.

- 14 A T-18/10. R. II. sz., Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ügyben 2010. augusztus 19-én hozott végzéssel (az EBHT-ban nem tették közzé) a Törvényszék elnöke elrendelte azon feltételek végrehajtásának felfüggesztését, amelyek a megtámadott rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a fókatermékek forgalomba hozatalát a felperesek tekintetében korlátozza az ezen, ideiglenes intézkedés elrendelése iránti eljárást befejező végzés elfogadásáig.

- 15 A Parlament és a Tanács, valamint a Bizottság 2010. szeptember 7-én előterjesztették a második ideiglenes intézkedés iránti kérelemre vonatkozó észrevételeiket. A Holland Királyság nem terjesztett elő észrevételeket.

- 16 2010. október 5-én a felperesek az eljárási szabályzat 129. cikkének alkalmazásával kérelmet nyújtottak be a Törvényszék elnöke fenti 14. pontban hivatkozott Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ügyben 2010. augusztus 19-én hozott végzésének értelmezése iránt.

- 17 2010. október 14-én, 18-án, illetve 13-án a Parlament, a Tanács és a Bizottság előterjesztették az e kérelemre vonatkozó észrevételeiket.
- 18 A T-18/10. RII.-INTP. sz., Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ügyben 2010. október 19-én hozott végzésével (az EBHT-ban nem tették közzé) a Törvényszék elnöke az értelmezés iránti kérelmet – mint elfogadhatatlant – elutasította.
- 19 A T-18/10. R. II. sz., Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ügyben 2010. október 25-én hozott végzésében (az EBHT-ban nem tették közzé, fellebbezett), a Törvényszék elnöke a második, ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasította.
- 20 A Törvényszék Hivatalához 2010. október 6-án, illetve 14-én benyújtott külön beadványaikban a Tanács és a Bizottság kérelemmel élt az iránt, hogy a jelen ügyet utalják a nagytanács elé. Másodlagosan és az ügy érdemét tekintve, a Bizottság az ügynek öt bíróból álló tanács elé való utalását kérte.
- 21 2010. október 26-án a Törvényszék e kérelmeket követően és az eljárási szabályzat 51. cikke 1. §-ának második albekezdésére figyelemmel úgy határozott, hogy az ügyet a kibővített hetedik tanács elé utalja.
- 22 2010. október 19-én a felperesek és a Parlament előterjesztették a Holland Királyság és a Bizottság elfogadhatatlansági kifogásokra korlátozott beavatkozási beadványaira vonatkozó észrevételeiket.

23 2011. február 8-i levelével a Törvényszék felhívta a feleket, hogy válaszoljanak arra a kérdésre, hogy a felpereseket a megtámadott rendelet közvetlenül érinti-e. A felperesek, a Parlament, a Tanács és a Bizottság a megjelölt határidőn belül válaszoltak-e kérdésre. A Holland Királyság nem nyújtott be választ a Törvényszék kérdésére.

24 A felperesek keresetükben azt kérik, hogy a Törvényszék:

- a keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak;
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
- a Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

25 A Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
- másodlagosan, abban az esetben, ha a Törvényszék elutasítaná az elfogadhatatlansági kifogást vagy e tekintetben ezen eljárásban nem határozna, állapítson meg a számára, valamint a Tanács számára határidőt ellenkérelemnek az eljárási szabályzat 114. cikke 4. §-ának megfelelő benyújtására;

- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

26 A Holland Királyság és a Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

27 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant utasítsa el;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

28 Az elfogadhatatlansági kifogásokra vonatkozó észrevételeikben a felperesek azt kéri, hogy a Törvényszék:

- az elfogadhatatlansági kifogásokról az eljárást befejező határozatban döntsön;
- másodlagosan nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;

- minden esetben kötelezze a Parlamentet és a Tanácsot a költségek viselésére.

- a Holland Királyságot és a Bizottságot kötelezze saját költségei viselésére.

Indokolás

- ²⁹ Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. és 4. §-a értelmében valamely fél kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlansági kifogás tárgyában.
- ³⁰ Továbbá a Törvényszék az eljárási szabályzat 113. cikke értelmében hivatalból, a felek meghallgatását követően, bármikor határozhat arról, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e; ezt a határozatát e szabályzat 114. cikke 3. és 4. §-ának megfelelően hozza meg.
- ³¹ Az eljárási szabályzat 114. cikkének 3. §-ával összhangban, amennyiben a Törvényszék másként nem dönt, az eljárás további része szóbeli. Jelen esetben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy iratainak vizsgálata alapján rendelkezik az ahhoz szükséges információkkal, hogy a felperesek által benyújtott kérelmekről a szóbeli eljárás megnyitása nélkül határozzon.

Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének alkalmazhatóságáról

- 32 Meg kell jegyezni, hogy a megtámadott rendeletet az EK-Szerződés alapján (EK 95. cikk) fogadták el, míg a keresetet az EUM-Szerződés hatálybalépését követően nyújtották be.
- 33 A felek úgy vélik, hogy a jelen kereset elfogadhatóságát az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének fényében kell vizsgálni.
- 34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely magánszemély által az Európai Unió bírósága előtt benyújtott, megsemmisítés iránti kereset elfogadhatósági feltételeit megállapító szabályok időbeli hatályára vonatkozóan az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy egyrészt a *tempus regit actum* elvének megfelelően a kereset elfogadhatóságának kérdését a benyújtása időpontjában hatályos szabályok alapján kell megítélni, másrészt a kereset elfogadhatóságának feltételeit a kereset előterjesztésének időpontjában, azaz a keresetlevél benyújtásának időpontjában kell értékelni (lásd a Törvényszék T-532/08. sz., Norilsk Nickel Harjalva és Umicore kontra Bizottság ügyben 2010. szeptember 7-én hozott végzésének [EBHT 2010., II-3959. o.] 70. pontját és a T-539/08. sz., Etimine és Etiproducts kontra Bizottság ügyben hozott végzésének [EBHT 2010., II-4017. o.] 76. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 35 A jelen ügyben a kereset benyújtásának időpontjában a kereset elfogadhatóságának feltételeit az EUMSZ 263. cikk szabályozta. Ennélfogva, tekintettel az előző fenti 70. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra, a jelen kereset elfogadhatóságának kérdését e cikk alapján kell eldönteni.

A jelen kereset elfogadhatóságáról

- 36 A Parlament és a Tanács, akiket a Holland Királyság és a Bizottság támogat, három elfogadhatatlansági kifogást emelnek, amelyeket arra alapítanak, hogy a megtámadott rendelet nem rendeleti jellegű jogi aktus, hogy végrehajtási intézkedéseket tartalmaz, és hogy a felpereseket ezen jogi aktus nem érinti személyükben.
- 37 A felperesek vitatják a Parlament és a Tanács – akiket a Holland Királyság és a Bizottság is támogat – megállapításait.

Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti „rendeleti jellegű jogi aktus” fogalmáról

- 38 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket”.
- 39 Meg kell jegyezni, hogy noha e rendelkezés újdonsággal szolgál az EK-Szerződéshez képest az uniós bírósághoz fordulás joga tekintetében, miszerint valamely természetes vagy jogi személy immár eljárást indíthat az őt közvetlenül érintő és végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, a „rendeleti jellegű jogi aktus” fogalmát az EUM-Szerződés nem határozza meg.

- 40 Ennélfogva a jelen kereset elfogadhatóságának tárgyában való határozat meghozatalához e rendelkezés szó szerinti, történeti és teleologikus értelmezésére van szükség.
- 41 Először is és emlékeztetőül: az EK 230. cikk negyedik bekezdése lehetővé tette valamely természetes és jogi személy számára, hogy eljárást indítson mind az egyedi hatályú jogi aktusok, mind az olyan, általános hatályú jogi aktusok ellen, amelyek, egy rendelethez hasonlóan, e személyt közvetlenül érintik, és sajátos jellemzői vagy az őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkoznak rá, és e ténynél fogva egy határozat címzettjéhez hasonló módon egyénítik őt (lásd ebben az értelemben a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítéletének [EBHT 1963., 197. o.] 223. pontját és C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-6677. o.] 36. pontját).
- 42 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése, noha a „határozat” szót elhagyja, átveszi ezt a két lehetőséget, és kiegészíti azokat egy harmadikkal. Eljárás indítását teszi lehetővé olyan, általános hatályú jogi aktusok ellen, amelyek valamely természetes vagy jogi személyt közvetlenül és személyében érintenek, valamint az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket. A szó köznapi értelmében vett „rendeleti jellegű” kifejezésből az következik, hogy az ezen harmadik lehetőséggel érintett jogi aktusok ugyancsak általános hatályúak.
- 43 Ilyen összefüggésben meg kell állapítani, hogy ez a lehetőség nem összességében az általános hatályú jogi aktusokra, csak azok egy szűkebb kategóriájára, nevezetesen a rendeleti jellegű jogi aktusokra vonatkozik.
- 44 Az EUMSZ 263. cikk első bekezdése ugyanis az uniós jogi aktusok több olyan kategóriájáról is rendelkezik, amelyek jogszerűségi felülvizsgálat tárgyát képezhetik, nevezetesen egyrészt a jogalkotási aktusokról, másrészt egyéb, harmadik személyekkel szemben joghatásokat kiváltó, kötelező jogi aktusokról, amelyek lehetnek egyéni vagy általános hatályúak.

- 45 Ebből azt a következtetést kell levonni, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése, első bekezdésével összefüggésben értelmezve, akként rendelkezik, hogy valamely természetes vagy jogi személy azon jogi aktusok ellen indíthat eljárást, amelyeknek címzettje, valamint egyrészt azon, általános hatályú, jogalkotási vagy rendeleti jellegű aktusok ellen, amelyek közvetlenül és személyében érintik őt, másrészt bizonyos általános hatályú jogi aktusok, nevezetesen a rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek közvetlenül érintik őt, és nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket.
- 46 Egyébiránt a „rendeleti jellegű” kifejezés, valamint az EUM-Szerződés különböző nyelvi változatai megfelelő kifejezéseinek ilyen értelmezése, ellentétben a „jogalkotási” szóval, az EUM-Szerződés számos több rendelkezéséből, köztük az EUMSZ „a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó” 114. cikkéből is következik.
- 47 E tekintetben el kell utasítani a felperesek azon érvét, amely szerint a jogalkotási aktusok és a rendeleti jellegű jogi aktusok közötti különbségtétel, amint azt a Parlament és a Tanács javasolja, és a fenti 42–45. pontban megállapítást nyert, a „jogalkotási” jelzőnek az „aktusok” kifejezés elé történő illesztésével valósul meg az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében említett első két lehetőség esetében. Ugyanis, amint az a fenti 45. pontban foglalt megállapításból következik, az „aktusok” szó az első két lehetőség tekintetében vonatkozik – azon jogi aktusokon túlmenően, amelyeknek a természetes vagy jogi személy a címzettje – valamennyi olyan jogalkotási vagy rendeleti jellegű aktusra, amely e személyeket közvetlenül és személyükben érinti. Ezen utóbbi lehetőség alkalmazási körébe tartoznak különösen a végrehajtási intézkedéseket tartalmazó jogalkotási aktusok és a végrehajtási intézkedéseket tartalmazó rendeleti jellegű jogi aktusok.
- 48 Továbbá pontosítani szükséges, hogy, a felperesek kijelentésével ellentétben, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó tagmondatának szövegéből az következik, hogy a tagállamok célja e rendelkezés hatályának nem kizárólag az EUMSZ 290. cikk értelmében vett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra való szűkítése, hanem általánosabban a rendeleti jellegű jogi aktusokra való alkalmazása.

- 49 Másodsorban az EUMSZ 265. cikk negyedik bekezdésének fenti 42–45. pontban foglalt értelmezését megerősíti az e rendelkezés elfogadásához vezető jogalkotási folyamat kiindulópontja, amely rendelkezés az eredeti javaslat szerint az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződés tervezete III-365. cikkének negyedik bekezdése lett volna. Az derül ki ugyanis többek között a Konvent Elnökségének (az Európai Konvent titkársága, CONV 734/03) való megküldésről szóló, 2003. május 12-i feljegyzésből, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdését érintő módosításra vonatkozó javaslat ellenére, amely „általános hatályú jogi aktusokat” említ, az Elnökség egy másik opció mellett volt, amelyik viszont „rendeleti jellegű jogi aktusokat” említ. Amint az a fent hivatkozott, megküldésről szóló feljegyzésből kiderül, e megfogalmazás lehetővé tette a jogalkotási aktusok és a rendeleti jellegű jogi aktusok közötti különbségtételt azzal, hogy szűkítő megközelítéssel él a magánszemélyek jogalkotási aktusok ellen indított eljárásai tekintetében (amelyek vonatkozásában a „közvetlen és személyükben való érintettség” feltétele továbbra is alkalmazásban marad).
- 50 Harmadsorban, azon választás folytán, miszerint ezt a megfogalmazást átveszi az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése, meg kell állapítani, hogy e rendelkezés célja az, hogy lehetővé tegye valamely természetes vagy jogi személy részére, hogy eljárást indítson az olyan általános hatályú jogi aktusok ellen, amelyek nem jogalkotási aktusok, amelyek őt közvetlenül érintik, és amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket, elkerülve ezáltal azt az esetet, hogy ezen személynek jogot kelljen sértenie ahhoz, hogy a bírósághoz fordulhasson (lásd a Konvent Elnökségének való megküldésről szóló fent hivatkozott feljegyzést). Amint az a fenti pontokban foglalt elemzésből következik, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének megfogalmazása nem teszi lehetővé eljárás indítását minden olyan jogi aktus ellen, amely megfelel a közvetlen érintettség és a végrehajtási intézkedések hiánya követelményeinek, sem valamennyi, e követelményeknek megfelelő általános hatályú jogi aktus ellen, hanem csak és kizárólag ezen jogi aktusok egy különleges kategóriája, nevezetesen a rendeleti jellegű jogi aktusok ellen. Következésképpen egy jogalkotási aktus ellen indított megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságának feltételei továbbra is szigorúbbak, mint a rendeleti jellegű jogi aktus ellen indított kereset esetében.
- 51 Ezt a következtetést nem kérdőjelezi meg a felpereseknek a hatékony bírói jogvédelemre vonatkozó, főként az Európai Unió Alapjogi Chartája (HL 2007. C 303., 1. o.) 47. cikkére hivatkozó érvelésük. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis

az uniós bíróság, anélkül, hogy a hatáskörét túllépné, – pontosan a hatékony bírói jogvédelem fényében – nem értelmezheti akként azokat a feltételeket, amelyek szerint egy magánszemély egy rendelet ellen eljárást indíthat, hogy az ezen, a Szerződésben kifejezetten előírt feltételektől való eltéréshez vezessen, (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-263/02. P. sz., Bizottság kontra Jégo-Quéré ügyben 2004. április 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3425. o.] 36. pontját és a Törvényszék T-127/05. sz., Lootus Teine Osäuhing kontra Tanács ügyben 2007. január 9-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 50. pontját).

- 52 Ugyancsak el kell utasítani a felperesek azon érvét, mely szerint az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének „tág” értelmezésére vonatkozó kötelezettség két, az Egyesült Nemzetek keretében elfogadott nemzetközi egyezményből, nevezetesen az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, Aarhusban 1998. június 25-én aláírt egyezményből és a biológiai sokféleségről szóló, Rio de Janeiróban 1992. június 5-én aláírt egyezményből is következik.
- 53 Először is, noha a felperesek megállapítják, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdését e két egyezménynek megfelelően kell értelmezni, egyáltalában nem mutatják be, hogy az elfogadhatóság EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti különböző feltételeit konkrétan hogyan kellene értelmezni a hivatkozott nemzetközi szabályok fényében, mivel érveik igen általánosak, és nincsenek kihatással az említett elfogadhatósági feltételekre.
- 54 Másodszor a felperesek által e tekintetben hivatkozott ítélkezési gyakorlat (a Bíróság C-341/95. sz. Bettati-ügyben 1998. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-4355. o.] 20. pontja és a C-286/02. sz. Bellio F.lli ügyben 2004. április 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3465. o.] 33. pontja) a valamely uniós jogszabályi szöveg értelmezésére vonatkozó kérdéssel megkeresett uniós bíróság azon kötelezettségére vonatkozik, hogy ezen érvényességet a nemzetközi jog fényében is vizsgálja.

- 55 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a Szerződés teljes jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, melynek célja, hogy a Bíróságra ruházza az uniós intézmények jogi aktusai jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd ebben a fenti 41. pontban hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 40. pontját). A hivatkozott nemzetközi egyezmények rendelkezési nem térhetnek el az elsődleges uniós jog e szabályaitól (lásd ebben az értelemben a C-402/05. P. és C-415/05. P. sz., Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 3-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-6351. o.] 306–308. pontját és a Törvényszék T-201/04. sz., Microsoft kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-3601. o.] 798. pontját).
- 56 A fentiek fényében azt kell megállapítani, hogy a „rendeleti jellegű jogi aktus” EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti fogalmát akként kell értelmezni, hogy az valamennyi általános hatályú aktusra vonatkozik, a jogalkotási aktusok kivételével. Következésképpen egy jogalkotási aktus kizárólag akkor képezheti természetes vagy jogi személy megsemmisítés iránti keresetének tárgyát, ha ezen aktus e személyt közvetlenül és személyében érinti.

A megtámadott rendelet minősítéséről

- 57 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének értelmezésével kapcsolatos, a fenti 56. pontban foglalt megállapítás fényében azt kell meghatározni, hogy a jelen ügyben a megtámadott rendeletet jogalkotási vagy rendeleti jellegű jogi aktusnak kell minősíteni.
- 58 Következésképpen a megtámadott rendeletet az EUM-Szerződés által előírt kategóriákra tekintettel kell minősíteni.
- 59 A megtámadott rendelet az EK 95. cikk alapján került elfogadásra, az EK 251. cikkben megállapított együttdöntési eljárásban.

- 60 E tekintetben az EUMSZ 289. cikk (1) és (3) bekezdéséből az következik, hogy azon jogi aktusok tekinthetők „jogalkotási aktusoknak”, amelyeket az EUMSZ 294. cikk szerinti „rendes jogalkotási eljárásnak” megfelelően fogadtak el.
- 61 Márpedig, mivel az EUMSZ 294. cikkben megállapított eljárás lényegében az EK 251. cikkben megállapított eljárást veszi át, azt a következtetést kell levonni, hogy a megtámadott rendeletet a jogi aktusok EUM-Szerződés által előírt kategóriáin belül jogalkotási aktusnak kell minősíteni.
- 62 E tekintetben a felperesek arra hivatkoznak, hogy valamely jogi aktus jellegét nem elfogadásának módja, hanem az intézkedés hatálya – egyéni vagy általános – határozza meg. Egy rendelet hatálya függvényében minősíthető rendeleti jellegű vagy nem rendeleti jellegű jogi aktusnak. Ezen túlmenően a „rendeleti jellegű” jelzöt köznap értelemben, azaz akként kell értelmezni, mint amely általánosságban alkalmazandó szabályok meghatározására irányuló aktusra utal.
- 63 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a rendeleteket és a határozatokat az a szempont különbözteti meg egymástól, hogy a szóban forgó jogi aktus általános hatályú-e, vagy sem. Egy jogi aktus akkor általános hatályú, ha objektíven meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és általánosan és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal szemben fejt ki joghatást (lásd a Törvényszék T-313/08. sz., Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore kontra Bizottság ügyben 2009. november 30-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 38. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 64 Ezen ítélkezési gyakorlat kifejezetten az EK 230. cikk negyedik bekezdésének második felére vonatkozik, amelynek tárgya az olyan jogi aktusok ellen indított eljárás, amelyek közvetlenül és személyükben érintik a természetes vagy jogi személyeket. Ennek a rendelkezésnek, amint azt a Bíróság értelmezi, különösen az volt a célja, hogy kizárja azt, hogy az uniós intézmények pusztán a rendeleti forma választásával megfossszák a magánszemélyt a keresetindítás jogától olyan határozat esetében, amely őt közvetlenül és személyében érinti, továbbá az, hogy pontosítsa, hogy a forma választása a jogi aktus jellegét nem változtathatja meg (lásd a fenti 63. pontban hivatkozott Veromar di

Tudisco Alfio & Salvatore kontra Bizottság ügyben hozott végzés 37. pontját és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlatot).

- 65 Márpedig a jelen ügyben a kérdés nem a megtámadott rendelet általános hatálya, hanem annak állítólagos, rendeleti jellegű jogi aktusnak való minősítése. Noha az általános hatályú jogi aktusokat és az egyéni jogi aktusokat aszerint kell megkülönböztetni egymástól, hogy azok hatálya mennyiben tekinthető általánosnak, az EUM-Szerződés értelmében vett jogalkotási vagy rendeleti jellegű jogi aktusnak való minősítése azon a szemponton alapul, hogy elfogadásához jogalkotási eljárás vezetett-e, vagy sem.
- 66 A „rendelet jellegű jogi aktus” EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti fogalma fenti 41–56. cikkben foglalt értelmezésének, valamint azon megállapításnak a fényében, miszerint a megtámadott rendelet e cikk értelmében nem tekinthető rendeleti jellegű jogi aktusnak, azt a következtetést kell levonni, hogy a jelen kereset nem nyilvánítható elfogadhatónak az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata alapján. Ilyen körülmények között nem kell meghatározni, hogy a megtámadott rendelet tartalmaz-e végrehajtási intézkedéseket, vagy sem.
- 67 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a felpereseket a megtámadott rendelet közvetlenül és személyükben érinti-e.

A felperesek közvetlen érintettségéről

- 68 Elfogadhatatlansági kifogásaik sorában a Parlament és a Tanács, akiket a Holland Királyság és a Bizottság támogat, nem emeltek a közvetlen érintettség hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogást, csupán a Parlament tett elfogadhatatlansági kifogásában erre vonatkozó említést, amelyet a továbbiakban nem fejtett ki.

- 69 Mivel a kereset elfogadhatóságának feltételei az eljárásgátló okok fennállása miatti elfogadhatatlanság kérdéséhez tartoznak (a Bíróság 108/86. sz., M. kontra Tanács és EGSZB ügyben 1987. október 7-én hozott végzésének [EBHT 1987., 3933. o.] 10. pontja; lásd továbbá a Törvényszék T-309/04., T-317/04., T-329/04. és T-336/04. sz., TV 2/ Danmark és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-2935. o.] 62. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), a Törvényszék feladata annak hivatalból történő vizsgálata, hogy a közvetlen érintettség EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt feltétele teljesül-e.
- 70 A Törvényszék által 2011. február 8-án feltett kérdésre válaszul a felperesek, a Parlament és a Tanács, továbbá a Bizottság kifejtették álláspontjukat e tárgyban (lásd a fenti 23. pontot).
- 71 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a magánszemély közvetlen érintettsége azt kívánja meg, hogy a megtámadott uniós jogi aktus közvetlen hatást gyakoroljon a magánszemély jogi helyzetére, és ne hagyjon mérlegelési lehetőséget az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és közties szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (lásd a fenti 51. pontban hivatkozott *Lootus Teine Osaühing* kontra Tanács ügyben hozott ítélet 39. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 72 Ezen ítélkezési gyakorlatból egyértelműen következik, hogy ahhoz, hogy valamely jogi aktust úgy lehessen tekinteni, hogy az közvetlenül érint egy természetes vagy jogi személyt, két kumulatív feltételnek kell teljesülnie (a Törvényszék T-441/08. sz., *ICO Services* kontra Parlament és Tanács ügyben 2010. május 21-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 56. pontját).
- 73 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fenti 71. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban említett közties szabályok a nemzeti szinten vagy uniós szinten elfogadandó szabályoknak felelnek meg.

- 74 A jelen ügyben először is emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet 3. cikkének (1) bekezdése, amely e rendelet központi rendelkezésének tekinthető, azt írja elő, hogy „[f]ókatermékek forgalomba hozatala csak akkor megengedett, ha a fókatermékek az inuitok és egyéb őslakos közösségek által hagyományosan folytatott vadászatból származnak, és hozzájárulnak a létfenntartásukhoz”.
- 75 Következésképpen a megtámadott rendelet kizárólag azon felperesek jogi helyzetének tekintetében fejt ki közvetlen hatást, akik a fókatermékek Unióban való forgalomba hozatala területén működnek. E rendelet ugyanis egyáltalában nem tiltja a fókavadászatot, amely ráadásul az uniós piacon kívül folyik, sem az ezekből származó, a forgalmazás tárgyát nem képező termékek felhasználását vagy fogyasztását. Ekként meg kell állapítani, hogy noha nem kizárható, hogy a megtámadott rendelet által előírt, forgalomba hozatalra vonatkozó általános tilalom befolyásolhatja az e forgalomba hozatalt megelőzően vagy követően közreműködő személyek tevékenységét, attól még e befolyásoló hatásokat nem lehet úgy tekinteni, hogy azok közvetlenül a rendeletből származnak (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-40/04. sz., Bonino és társai kontra Parlament és Tanács ügyben 2005. július 11-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-2685. o.] 56. pontját). Továbbá, ami e tilalom esetleges gazdasági következményeit illeti, emlékeztetni kell arra, hogy azok a felpereseknek csak a ténybeli, de nem a jogi helyzetét érintik (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-172/98; T-175/98- T-177/98. sz., Salamander és társai kontra Parlament és Tanács egyesített ügyekben 2000. június 27-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2487. o.] 62. pontját).
- 76 Másodsorban a megtámadott rendelet 3. cikkének (4) bekezdéséből, ugyanezen rendelet 5. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezve, az következik, hogy „az e [3.] cikket végrehajtó, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket [a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK bizottsági] határozat 5. cikkének (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni”. A megtámadott rendelet (17) preambulumbekkezdéséből az következik továbbá, hogy „a Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy meghatározza az olyan fókatermékek forgalomba hozatalának feltételeit, amelyek az inuitok és egyéb őslakos

közösségek által hagyományosan folytatott vadászból származnak, és hozzájárulnak a létfenntartásukhoz”.

- 77 Meg kell jegyezni, hogy noha levonható az a következtetés, hogy a megtámadott rendelet e rendelkezése alapján tilos azon fókatermékek forgalomba hozatala, amelyek tekintetében megállapítást nyert, hogy nem az inuitok és egyéb őslakos közösségek által hagyományosan, létfenntartásuk céljából folytatott vadászból származnak, az azon termékek forgalomba hozatalára vonatkozó feltételek, amelyek e kritériumokat teljesíthetik, nincsenek meghatározva.
- 78 Ugyanis a megtámadott rendelet nem pontosítja többek között azt, hogy mit kell a rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében említett „egyéb őslakos közösségek” alatt érteni, és nem nyújt semmiféle magyarázatot a hagyományosan, létfenntartás céljából folytatott vadászat formái tekintetében, sem a tekintetben, hogy az inuit vagy egyéb őslakos közösségekből való eredetet miként kell bizonyítani. Tehát, azon termékek tekintetében, amelyek a kivételek rendszere alá tartozhatnak, a nemzeti hatóságok nem alkalmazhatják a megtámadott rendeletet a végrehajtási rendelet által rögzített végrehajtási intézkedések nélkül, amelyeknek pontosan meg kell határozniuk azon feltételeket, amelyek mellett e termékek forgalomba hozatala megengedett (a megtámadott rendelet (17) preambulumbekzdése). Az ilyen rendelkezés nem tekinthető olyan teljes szabályozásnak, amely önmagában kielégítő, és nem tesz szükségessé végrehajtási rendelkezést, ekként közvetlenül érinthet magánszemélyeket (lásd ebben az értelemben a Bíróság 294/83. sz., *Les Verts kontra Parlament* ügyben 1986. április 23-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 1339. o.] 31. pontját). A felpereseknek a szóban forgó kivételből eredő helyzete kizárólag a megtámadott rendelet végrehajtására vonatkozó intézkedések alapján lehet értékelhető.
- 79 Meg kell állapítani tehát, hogy a megtámadott rendelet kizárólag azon felperesek jogi helyzetét érinti, akik a fókatermékek Unióban való forgalomba hozatala területén működnek, és akikre az ezen termékek forgalomba hozatalát illető általános tilalom vonatkozik. Ezzel szemben nem ez áll fenn azon felperesek esetében, akik tevékenysége nem ezen termékek forgalomba hozatala, és/vagy akik a megtámadott rendelet által

előírt kivétel alá tartoznak, mivel főszabály szerint az inuit és egyéb őslakos közösségek által hagyományosan, létfenntartás céljából folytatott vadászat formáiból származó fókatermékek Unióban történő forgalomba hozatala megengedett marad.

- 80 Közelebbről, először is a felperesek első kategóriája, nevezetesen az inuit származású fókavadászok és vadbefogók, valamint a felperesek második kategóriája, amely az érdekeiket képviselő szervezeteket foglalja magában, nem tekinthetők úgy, hogy a fókatermékek forgalomba hozatalának területén működnek.
- 81 A felperesek ezen két kategóriájába tartoznak J. Moesesie, A. Kooneeliusie, T. Newkingnak, D. Kuptana és J. Egede felperesek, valamint az Inuit Tapiriit Kanatami, az inuitok érdekeit képviselő és előmozdító kanadai nemzeti szervezet, az ICC, e népcsoportok érdekeit képviselő és előmozdító grönlandi nemzeti szervezet, a Pangnirtung Hunters' and Trapper's Association, a Pangnirtung régióban élő és vadász-, valamint vágási tevékenységet folytató inuitok érdekeit előmozdító és védő szervezet, a Nattivak Hunters and Trappers Association, a Broughton Islandon élő és ilyen típusú tevékenységet folytató inuitok érdekeit előmozdító és védő szervezet és a KNAPK, amely a grönlandi inuit és nem inuit vadászokat és halászokat képviseli.
- 82 Másodszor K. Aariak a fókatermékek feldolgozása, nevezetesen fókabőr alapú konfekcióruházat előállítására és eladására területén működik. Mindazonáltal a keresetlevélből, valamint a felpereseknek az elfogadhatatlansági kifogásokra vonatkozó észrevételeiből az következik, hogy K. Aariak ugyancsak az inuit közösséghez tartozik. Mivel K. Aariak egyáltalában nem állítja, hogy a szóban forgó kivétel alá tartozó termékeken túl más termékek forgalomba hozatala terén is működne, nem állapítható meg, hogy őt a megtámadott rendelet közvetlenül érinti.

- 83 Harmadszor E. A. Agathos orvos, aki klinikai vizsgálatot folytat a fóká-szívbillentyű gyógyászati célú felhasználása terén, aki következésképpen nem a fókatermékek forgalomba hozatala területén működik.
- 84 Negyedszer ugyanez vonatkozik a Fur Institute of Canadára, amely nemzeti nonprofit szervezet, és amely a kanadai szőrmeipar felügyeletét végzi, ideértve a kormányzati szabályozó szervezeteket is. Tevékenységi körébe a koordináció, a tudományos kutatás, valamint a médiákkal, a nagyközönséggel és a kormányokkal a szőrmekezeléshez kapcsolódó gazdasági, társadalmi, kulturális és környezetvédelmi kérdésekben történő kommunikáció tartozik. Következésképpen ezen intézetet nem érinti közvetlenül a fókatermékek forgalomba hozatalára vonatkozó tilalom.
- 85 Ezzel szemben az ügy irataiból az következik, hogy a Ta Ma Su Seal Products, a NuTan Furs és a GC Rieber Skinn, valamint az őket tömörítő szervezet, a Canadian Seal Marketing Group, az inuit és nem inuit vadászoktól és vadbefogóktól származó fókatermékek feldolgozása és kereskedelme területén működik. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az ő jogi helyzetüket viszont érinti a fókatermékek forgalomba hozatalára vonatkozó, a megtámadott rendelet által előírt általános tilalom.
- 86 Ebből az következik, hogy – a Ta Ma Su Seal Products, a NuTan Furs, a GC Rieber Skinn és a Canadian Seal Marketing Group kivételével – a felpereseket a megtámadott rendelet nem érinti közvetlenül.
- 87 Mivel a közvetlen és személyében való érintettség feltételei kumulatívak, annak vizsgálata marad hátra, hogy a Ta Ma Su Seal Productsot, a NuTan Furst, a GC Rieber Skinnt és a Canadian Seal Marketing Groupot személyükben érint-e a rendelet.

A Ta Ma Su Seal Products, a NuTan Furs, a GC Rieber Skinn és a Canadian Seal Marketing Group személyében való érintettségéről

- 88 Amint arra a fenti 41. pont emlékeztet, ahhoz, hogy valamely jogi aktus személyében érintsen egy, az aktus címzettjétől különböző természetes vagy jogi személyt, az szükséges, hogy a jogi aktus, sajátos jellemzői vagy egy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozzon rá, és e ténynél fogva egy határozat címzettjéhez hasonló módon egyénítse őt.
- 89 Amint azt a Parlament és a Tanács, akiket a Holland Királyság és a Bizottság támogat, azt helytálló módon megjegyzi, a megtámadott rendelet objektíve meghatározott helyzetekre alkalmazandó, és általános és elvont jelleggel meghatározott személyek kategóriái tekintetében vált ki joghatást. Közelebbről a fókatermékek – az inuit és egyéb őslakos közösségek által hagyományosan, létfenntartás céljából folytatott vadászat formáiból származó fókatermékek kivételével – forgalomba hozatalára vonatkozó tilalom megfogalmazása általános, és megkülönböztetés nélkül alkalmazható bármely, a megtámadott rendelet hatálya alá tartozó gazdasági szereplő tekintetében.
- 90 Amint arra a fenti 85. pont emlékeztetett, a Ta Ma Su Seal Products, a NuTan Furs és a GC Rieber Skinn, valamint az őket tömörítő szervezet, a Canadian Seal Marketing Group, az inuit és nem inuit vadászoktól és vadbefogóktól származó fókatermékek feldolgozása és forgalomba hozatala területén működik. Ekként őket a megtámadott rendelet a fókatermékeket forgalmazó bármely más gazdasági szereplőkhöz hasonlóan érinti.
- 91 E tekintetben a felperesek azt állítják, hogy a fókatermékek előállításának folyamatában működő inuit és nem inuit társaságokat képviselő szervezetek, valamint a fókatermékek feldolgozása területén működő társaságok személyükben érintettek, legalábbis ami inuit tagjaikat vagy inuit eredetű termékeiket illeti.

- 92 Ezen érveknek nem adható hely. Ugyanis, még ha feltételezzük is, hogy az érintett felperesek az általános tilalmon túl az inuit eredetű termékekre vonatkozó kivétel hatálya alá is tartoznak, ez nem elegendő ahhoz, hogy ők egy határozat címzettjéhez hasonló módon egyénítve legyenek. Egyébiránt a felperesek egyáltalán nem fejtik ki, hogy a megtámadott rendelet mennyiben vonatkozna e szervezetekre és társaságokra sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán.
- 93 A fentiekből az következik, hogy a Ta Ma Su Seal Products, NuTan Furs és GC Rieber Skinn, valamint a Canadian Seal Marketing Group felpereseket nem érinti személyükben a megtámadott rendelet.
- 94 A fentiekre tekintettel a jelen, megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, a Tanácsnak a keresetlevél A 7 mellékletének, valamint a keresetlevélben foglalt, ezen utóbbi iratból való idézetnek az ügy iratanyagából való eltávolításra vonatkozó kérelméről pedig nem szükséges határozni.

A költségekről

- 95 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek peresztesek lettek, őket, a Parlament és Tanács kérelmének megfelelően a saját, valamint az ezen utóbbiak részéről felmerült költségek viselésére kell kötelezni.
- 96 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 4. §-ával összhangban a Holland Királyság és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**

- 2) A Törvényszék az Inuit Tapiriit Kanatami, a Nattivak Hunters and Trappers Association, a Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, M. Efstathios Andreas Agathos, a Canadian Seal Marketing Group, a Ta Ma Su Seal Products, a Fur Institute of Canada, a NuTan Furs, Inc., a GC Rieber Skinn AS, az Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Johannes Egede és a Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) felpereseket kötelezi saját költségeik, valamint az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.**

- 3) A Holland Királyság és az Európai Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Kelt Luxembourgban, 2011. szeptember 6-án.

E. Coulon
hivatalvezető

A. Dittrich
elnök